

**Resums argumentals de les òperes
del Gran Teatre del Liceu
adaptats a les pautes de Lectura Fàcil**
(temporada 2017-2018)

Sumari

Il viaggio a Reims	3
Un ballo in maschera	6
Tristan und Isolde	10
L'elisir d'amore	13
Romeu i Julieta	16
Andrea Chénier	19
Demon	23
Manon Lescaut	26

Il viaggio a Reims (Gioachino Rossini)

Els personatges

Madame Cortese	propietària del balneari Il Giglio d'Oro
Maddalena	governanta del balneari
Don Prudenzio	metge del balneari
Baró de Trombonok	comandant alemany
Marquesa Melibea	polonesa, compromesa amb Liebenskof
Comte Libenskof	rús, compromès amb Melibea
Comtessa de Folleville	vídua francesa. S'interessa per Belfiore
Corinna	poetessa italiana
Cavaller Belfiore	oficial francès. Intenta seduir Corinna
Lord Sidney	coronel anglès, enamorat de Corinna
Don Profondo	antiquari italià
Don Álvaro	noble espanyol, enamorat de Melibea

On transcorre l'acció

Al balneari Il Giglio d'Oro, a la localitat de Plombières-les-Bains, a l'est de França. Estem a l'any 1825.

Personalitats arribades d'arreu d'Europa es troben al balneari.

L'endemà han d'emprendre el viatge cap a la ciutat de Reims per assistir a la coronació del rei Carles X de França.

ÚNIC ACTE

Maddalena, governanta del balneari Il Giglio d'Oro, i Madame Cortese, la propietària, donen instruccions als servents sobre com atendre els hostes. Membres de les més distingides famílies europees estan a punt d'arribar per anar a la coronació del rei Carles X a Reims.

Don Prudenzio, el metge del balneari, repassa amb un servent alguns detalls del menú del dia.

La comtessa de Folleville es mostra preocupada perquè no ha arribat el seu equipatge. Quan s'assabenta que s'ha perdut, perquè el carruatge que el duia ha bolcat, es desmaia. El baró de Trombonok ha presenciat l'escena, divertit. Llavors arriba la donzella de la comtessa amb l'únic objecte salvat de l'accident: un barret, que Folleville rep amb entusiasme.

Entra Don Profondo, antiquari italià, que paga l'import del viatge a Trombonok, encarregat de gestionar la caixa comuna dels hostes.

Arriba Don Álvaro, aristòcrata espanyol, acompanyat de Melibea, marquesa polonesa. El comte de Libenskof, aristòcrata rus, engelosit, acusa Melibea de ser-li infidel i s'enfronta amb Don Álvaro. L'escena s'interromp en sentir la veu de Corinna, poetessa italiana, que des de la seva cambra entona una dolça cançó que apaivaga la tensió del moment.

Madame Cortese s'estranya del retard de la diligència que ha de dur els hostes a Reims. S'adona que Lord Sidney està enamorat de Corinna i que no s'atreveix a manifestar-li. Es limita a enviar-li flors. Capficat en el seu amor, Lord Sidney no respon les preguntes de Don Profondo sobre la localització d'estranyes antiguitats.

El cavaller Belfiore es declara a Corinna amb frases ampul·loses i s'agenolla per declarar-li el seu amor, convençut que serà acceptat. Però ella el rebutja.

Don Profondo, que els ha escoltat, enumera, en un to divertit i irònic, les característiques de tots els companys del balneari, en funció de la nacionalitat i de les seves pertinences.

La comtessa de Folleville demana a Don Profondo si ha vist Belfiore, però l'italià respon amb evasives. Ella enfureix en comprendre que el cavaller fa la cort a Corinna.

Arriba Trombonok anunciant que no és possible llogar cap carruatge que els dugui a Reims.

La notícia deixa tothom consternat.
Però Madame Cortese ha rebut una carta de París,
en què li anuncien que el rei oferirà a la capital francesa
grans festes i espectacles per als qui no puguin assistir
a la seva coronació a Reims.

La comtessa convida aleshores tothom
a la seva mansió de París.
Entre tots decideixen anar-hi l'endemà amb la diligència
que cada dia fa el servei regular cap a París.

Mentrestant, els hostes acorden destinar
els diners que s'han estalviat
a celebrar la coronació del rei en el balneari aquella mateixa nit.

El baró de Trombonok intercedeix per reconciliar
el comte Libenskof i Melibea, barallats a causa de Don Álvaro.
El comte, penedit del seu atac de gelosia,
es reconcilia amb la seva estimada i es juren amor etern.

Quan tot està a punt per a la celebració,
els hostes entren a la gran sala del balneari,
on oferiran una vetllada amb himnes, balls i cants
de cadascuna de les nacions que representen.

El baró de Trombonok actua de mestre de cerimònies
i dona pas a les intervencions de Melibea, Libenskof,
Don Álvaro, Lord Sidney, Belfiore i Folleville,
Madame Cortese i Don Profondo.
Corinna culmina la sessió amb un himne a Carles X de França.
Tothom exalta aleshores les virtuts del nou monarca.

Un ballo in maschera (Giuseppe Verdi)

Els personatges

Riccardo	governador de Boston i comte de Warwick
Renato	conseller i amic de Riccardo
Amelia	esposa de Renato
Ulrica	fetillera
Oscar	patge de Riccardo
Silvano	mariner
Samuel	conspirador
Tom	conspirador

On transcorre l'acció

L'acció se situa a la ciutat de Boston (Estats Units), a finals del segle XVII, quan encara era una colònia anglesa. En el ball de màscares que don Riccardo, comte de Warwick i governador de Boston, tindrà lloc el tràgic desenllaç que una fetillera havia anunciat.

PRIMER ACTE

Saló del palau de Riccardo, comte de Warwick i governador de Boston. Funcionaris, diputats i representants del poble esperen Riccardo que els atengui en audiència. També hi ha Samuel i Tom, enemics de Riccardo que conspiren contra seu.

Riccardo entra amb Oscar, el seu patge, i dóna una ullada a la llista de convidats a un ball de màscares que s'ha de celebrar aviat. Hi veu el nom d'Amelia, esposa del seu amic Renato, i amant de Riccardo.

Arriba Renato, tot preocupat.
Riccardo tem que el seu amic i conseller
hagi descobert la seva relació amb Amelia.
Però Renato l'adverteix
que s'està tramant una conspiració contra seva.
Riccardo, alleugerit, treu importància a la conspiració.

Arriba un jutge que presenta al governador
una ordre de detenció per a Ulrica,
fetillera acusada de pràctiques herètiques.
El patge Oscar la defensa
i Riccardo sent curiositat per conèixer-la.
Abans de decidir si la condemna,
proposa fer-li una visita amb qui el vulgui acompanyar.

Riccardo, disfressat i acompanyat pel seu seguici,
arriba a la cabana d'Ulrica.
Ella està invocant les forces del mal
per predir el futur de dos joves.
L'envolta una multitud que, en silenci,
espera per sentir les seves paraules.
Riccardo se sorprèn de la popularitat de la fetillera.

Silvano, un mariner al servei del comte,
demana a la fetillera quin futur l'espera.
Ella li prediu un ràpid ascens i una fortuna inesperada.

Riccardo, jugant, li posa a la butxaca una ordre d'ascens
i una moneda d'or. Tots aclamen la clarividència de la fetillera
i el sobtat èxit de Silvano.

Un criat d'Amelia fa saber a Ulrica
que aquesta vol consultar-la a soles.
Tothom surt, però Riccardo s'amaga
per escoltar la conversa entre la fetillera
i l'esposa de Renato.
Amelia demana a Ulrica que l'ajudi a oblidar
un amor que l'aturmenta.

Ulrica li aconsella que aquella mateixa nit
vagi a collir unes herbes màgiques en un lloc tenebrós.

Un cop Amelia ha marxat,
Riccardo pregunta a Ulrica pel seu futur.
Després de molt insistir aconsegueix que la fetillera
li expliqui el que ha llegit en les línies de la seva mà:
morirà assassinat pel primer a qui encaixi la mà.
Arriba aleshores Renato, amic del governador,
a qui aquest saluda amb una encaixada de mà.
Es descobreix així la identitat del governador
a qui tots alaben.

SEGON ACTE

Amelia arriba de nit a un camp solitari
als afores de Boston
per recollir les herbes que li ha indicat Ulrica.

Riccardo l'ha seguida per protegir-la.
Ella li suplica que no la faci caure en la temptació,
per amor i lleialtat cap a Renato.
Riccardo insisteix a demanar a Amelia si encara l'estima
i ella respon que sí.

Renato apareix per avisar Riccardo
que hi ha una conspiració contra ell. Ve a protegir-lo.
El governador s'intercanvia roba amb el seu amic
i li demana que acompanyi la dona que té al seu costat,
amb la cara tapada per un vel, fora de la ciutat.
Renato accepta, ignorant que és la seva esposa.

De camí cap a la ciutat,
Renato és interceptat pels conspiradors
que el confonen amb Riccardo i l'amenacen.
Veient el seu marit en perill,
Amelia es descobreix per identificar Renato.
Aquest s'adona aleshores que Riccardo
i la seva esposa l'han enganyat.

La situació desperta les burles dels conspiradors.
Per venjar-se de la traïció del seu amic,
Renato els cita l'endemà a casa seva.

TERCER ACTE

Casa de Renato.
Renato amenaça de mort Amelia per la seva infidelitat.

Ella demana poder acomiadar-se del seu fill.
Aleshores es presenten els conspiradors Samuel i Tom.
Renato els fa saber que s'uneix a la seva causa
per assassinar Riccardo.
Per vèncer la seva desconfiança,
els ofereix la vida del seu fill com a penyora.

Després, es juguen a sorts qui dels tres cometrà el crim.
Obliguen Amelia a treure el paperet
amb el nom del seu marit escrit.
El patge Oscar arriba aleshores per convidar tothom
a un ball de màscares.

Gabinet de treball en el palau de Riccardo.
El governador ha decidit a enviar Renato i Amelia
a Anglaterra, per tal que facin les paus.

Oscar es presenta amb una nota d'una dama desconeguda,
en la que diu que intentaran assassinar Riccardo
durant el ball de màscares.
Però el seu honor i el desig de veure Amelia
el decideixen a anar al ball.

Gran saló del palau on se celebra el ball de màscares.
Els conspiradors Samuel, Tom i Renato vigilen,
mentre Oscar es diverteix
descobrint qui s'amaga sota cada màscara.
D'entrada es nega a revelar quina és la màscara
de Riccardo,
però davant la insistència de Renato, li acaba revelant.

Riccardo ha descobert Amelia.
Mentre es diuen el darrer adéu,
Renato s'acosta a Riccardo i l'apunyala.

Tothom envolta el governador moribund
que, fent un últim esforç,
declara la innocència i la puresa d'Amelia
i allibera Renato de tota culpa.
Finalment, Riccardo mor davant la desesperació
de tots els qui l'estimaven.

Tristan und Isolde (Richard Wagner)

Els personatges

Tristan	nebot del rei Marke i amant d'Isolda
Marke	rei de Cornualla (Anglaterra)
Isolde	princesa irlandesa
Kurwenal	amic de Tristan
Melot	cavaller de la cort del rei
Brangäne	serventa i confident d'Isolda

On transcorre l'acció

A l'Edat Mitjana,
en el vaixell que porta Isolde des d'Irlanda a Cornualla,
on ha de casar-se amb el vell rei Marke.

Entorn del palau del rei Marke a Cornualla
i castell de Tristan a Bretanya (França).

PRIMER ACTE

Isolde és en un vaixell que la du a Cornualla
per casar-se amb el vell rei Marke.

La jove explica a la seva confident
que temps enrere havia guarit el cavaller Tristan,
ferit pel promès d'ella, i a qui Tristan havia mort en combat.

Isolde, fascinada pels encants del jove cavaller,
va abandonar tota idea de venjança.

Tristan li va jurar lleialtat,
però va intercedir perquè Marke la demanés en matrimoni.
Per això, ara Isolde odia Tristan
i desitja que el vaixell s'enfonsi.

Brangäne explica a Isolde que la seva mare
va donar-li la recepta d'un beuratge mortal,
i la jove li demana que el prepari
per acabar amb la seva vida i amb la de Tristan.
Isolde fa venir Tristan
i li diu que ara sí vol venjar la mort del seu promès.

Li ofereix el beuratge, que ell accepta,
comprentent que es tracta d'un verí.
Ella li agafa la copa i també en beu.
Però Brangäne ha substituït el beuratge mortal
per un d'amor,
que provoca en els joves una atracció immediata.
Els dos s'abracen amb passió
mentre el vaixell arriba a Cornualla.

SEGON ACTE

A Cornualla, de nit, en el palau del rei,
Isolde es prepara per trobar-se amb Tristan.
El rei ha sortit de cacera amb els seus homes.
Brangäne s'amaga per alertar els amants en cas que torni.

Quan Tristan arriba, els dos amants es fonen
en una intensa abraçada i es confessen el seu amor.
Ella evoca el seu patiment i l'odi que sentia envers Tristan.
Ell es refereix a la felicitat de morir en braços d'Isolde.
La parella vol morir en la plenitud del seu amor i de la nit.

Brangäne els adverteix que la nit s'està acabant,
però els dos amants no en fan cas.

De sobte apareix el rei Marke, acompanyat de Melot,
i descobreix amb tristor la infidelitat de la seva promesa.
Melot es llança contra Tristan i el fereix de mort.
Isolde, desesperada, es desmaia.

TERCER ACTE

Tristan agonitza en el seu castell de la Bretanya,
al costat del seu amic Kurwenal.
El cavaller vol tornar a veure Isolde
perquè sap que és a punt de morir.

Kurwenal anuncia que el vaixell d'Isolde és a punt d'arribar.
Aleshores Tristan esclata en un deliri
i s'arrenca les benes que li tapen les ferides.
Isolde arriba just a temps per abraçar-lo i veure'l morir.

Poc després arriba el vaixell de Marke,
acompanyat de Melot, Brangäne i el seu seguici.
Brangäne ha explicat al rei el secret del beuratge amorós
i Marke venia disposat a perdonar Tristan,
quan s'assabenta de la seva mort.
Mogut pel dolor i la ràbia,
Kurwenal desafia Melot a un duel i els dos homes moren.

Isolde segueix abraçada al cadàver de Tristan.
La jove es revifa per cantar un himne a la mort
que permetrà que ella i Tristan visquin eternament junts.

L'elisir d'amore (Gaetano Donizetti)

Els personatges

Adina	jove propietària rural
Nemorino	camperol enamorat d'Adina
Belcore	sergent de l'exèrcit
Dulcamara	venedor ambulat
Giannetta	amiga d'Adina

On transcorre l'acció

En una petita i plàcida població italiana, enmig d'un ambient muntanyenc i rural, a finals del segle XVIII.

PRIMER ACTE

A prop d'una granja, els camperols feinegen mentre es protegeixen de la calor.

Nemorino és un camperol ingenu i bondadós, enamorat en secret de la bonica i presumida Adina.

Ella fingeix ignorar-lo

i prefereix llegir amb les seves amigues el relat d'Isolda, que es va enamorar de Tristany gràcies a un elixir d'amor.

Belcore, un sergent fatxenda, arriba amb el seu regiment.

Veient que l'uniforme militar causa admiració entre les noies del poble, li demana a Adina per casar-se.

La resposta de la noia és ambigua, mentre es complau de veure Nemorino gelós.

Adina aconsella a Nemorino que faci com ella, que sigui un esperit lliure i no s'uneixi a ningú.

Dulcamara, un venedor ambulat, arriba a la plaça del poble amb el seu servent i un carro ple de mobles vells. Es presenta com un savi doctor que guareix tots els mals gràcies a un xarop miraculós. Els vilatans, bocabadats, corren a comprar el xarop.

Nemorino, que ha sentit el discurs del venedor, s'hi acostava per demanar-li si té algun elixir d'amor com el que va fer que Tristany i Isolda s'enamoresin.

Sorprès i divertit davant de la pregunta, Dulcamara ven a Nemorino un suposat elixir d'amor, que, en realitat, només és vi. Però l'adverteix que els seus efectes es comencen a notar al cap de 24 hores –el temps suficient perquè Dulcamara pugui fugir del poble.

Nemorino beu el suposat elixir i envalentit pels efectes del vi, es presenta davant d'Adina fingint indiferència. La noia, ofesa per aquell canvi d'actitud i veient el jove clarament borratxo, li clava una bufetada i anuncia públicament que vol casar-se amb Belcore.

Arriba un correu per Belcore, que li comunica que el seu regiment ha de marxar l'endemà. Adina i Belcore decideixen casar-se aquell mateix dia, davant la desesperació de Nemorino.

Els vilatans celebren amb alegria la notícia d'un nou casament al poble.

SEGON ACTE

Banquet del casament entre Belcore i Adina. Adina es disposa amb Dulcamara a representar una escena que explica la història d'amor d'un vell senador venecià enamorat d'una gondolera bonica i jove.

Quan arriba el notari amb el contracte matrimonial, els convidats, Belcore i Adina –que prefereix esperar Nemorino per comprovar la seva desesperació– es retiren.

Dulcamara s'ha quedat sol i apareix Nemorino disposat a comprar una altra ampolla d'elixir d'amor. Però Dulcamara, amb l'excusa que Nemorino no porta diners, es nega a vendre-li més.

Entra Belcore.
Nemorino, desesperat, vol fer-se soldat
i, així, aconseguir 20 escuts per comprar més elixir.
El sergent està encantat amb el tracte:
guanya un nou membre per al seu regiment
i perd un rival amorós.

Però la sort de Nemorino canvia ben aviat.
Giannetta, una jove vilatana, explica a les seves amigues
que un oncle del noi acaba de morir
i que Nemorino n'ha heretat la fortuna.
Quan aquest arriba, les noies del poble se li apropen
amb actitud melosa perquè ara el consideren un bon partit.
Giannetta demana al noi si aquella nit anirà al ball.
Nemorino creu que són els efectes de l'elixir.

Sorpresa i molesta perquè Nemorino no li fa cas,
Adina comenta els fets a Dulcamara.
Ell explica a la noia les suposades virtuts de l'elixir d'amor,
però sobretot els sacrificis de Nemorino,
que per amor s'ha allistat a l'exèrcit.

Adina, commoguda, plora.
Nemorino veu plorar la seva enamorada
i creu que això és un senyal del seu amor.

Fingint indiferència, Nemorino es troba amb Adina
i aquesta li demana que es quedi al poble,
perquè ella se l'estima.

Quan Belcore entra per endur-se Adina,
la jove desfà el compromís de nocces.
El sergent no sembla gaire afectat,
tot pensant que al món hi ha moltes dones
que sospiren per ell.

Dulcamara fa saber a tothom
(també a Nemorino, que fins aleshores ho ignorava)
que el noi és el vilatà més ric del poble
gràcies a l'herència del seu oncle.
També diu que tot és gràcies al seu elixir prodigiós,
que cura el mal d'amors i enriqueix els pobres.
Tothom s'acomiada de Dulcamara
aclamant-lo pels seus prodigis.

Romeu i Julieta (Charles Gounod)

Els personatges

Romeu	membre de la família dels Montaigu
Julieta	filla de Capulet
Capulet	cap de la família rival dels Montaigu
Frère Laurent	frare caputxí amic de Romeu
Stephano	patge dels Montaigu
Tybalt	cosí de Julieta
Gertrude	dida de Julieta
Mercutio	amic de Romeu
Benvolio	amic de Romeu
Gregorio	servent de la família Capulet
Duc de Verona	màxima autoritat de Verona
Pàris	promès de Julieta
Benvolio	servidor dels Montaigu

On transcorre l'acció

A Verona, ciutat del nord d'Itàlia, al segle XIII, on viuen enfrontades dues riques famílies, els Capulet i els Montaigu.

PRIMER ACTE

La família Capulet ofereix en el seu palau una festa amb ball de màscares per presentar Julieta a Pàris, a qui ha estat promesa.

Julieta confessa a la seva dida Gertrude que encara és massa jove per casar-se.

Romeu, de la família rival Montaigu, es presenta d'incògnit a la festa, acompanyat pels seus amics. Just en veure Julieta se n'enamora, i els dos mantenen una breu trobada, sense saber que pertanyen a dues famílies enemigues.

Però Tybalt, el cosí de Julieta,
reconeix Romeu i el desafia a un duel.
El vell Capulet intervé per impedir-ho
perquè vol que la festa acabi en pau.
Romeu i els seus amics marxen, però Tybalt promet venjar-se.

SEGON ACTE

Romeu i els seus amics són al jardí de la casa dels Capulet.
Romeu es queda sol,
i sota el balcó de Julieta li canta una serenata.

La noia surt de casa amb el pretext de prendre la fresca.
Diversos servents dels Capulet busquen Julieta,
mentre la jove està flirtejant amb Romeu.
Gertrude adverteix els amants que els servents busquen la noia
i aconsella Romeu que marxi.

La parella decideix casar-se, anticipant-se així al casament
que el vell Capulet havia concertat per la seva filla.

Julieta fa saber al seu enamorat que una persona
de la seva confiança li durà una nota per indicar-li el lloc
i l'hora de la celebració del casament.
La parella es fon en una abraçada abans d'acomiar-se.

TERCER ACTE

Cel·la de Frère Laurent, un frare caputxí, amic de Romeu.
Aquest li explica que està enamorat de Julieta,
amb qui vol casar-se.
Julieta arriba poc després i el frare els casa.

En un carrer davant de la casa dels Capulet,
Stephano, un patge dels Montaigu, provoca els seus enemics
amb una cançó sobre el matrimoni entre Romeu i Julieta.

Els Capulet, encapçalats per Tybalt, s'enfronten a Stephano.
Mercutio, amic de Romeu, apareix per defensar el patge
i desafia Tybalt, el cosí de Julieta, a un duel.
Romeu intenta posar pau
i ofereix la seva amistat a Tybalt,
però no aconsegueix evitar el duel.

La lluita d'espases entre Tybalt i Mercutio
acaba amb la mort d'aquest.
Romeu, ofuscat per la mort del seu amic i enecat per la ira,
mata Tybalt.

Tothom lamenta la mort dels dos joves.
Benvolio aconsella al seu amic Romeu que fugi de Verona
per escapar de la justícia.
El duc de la ciutat es presenta i, assabentat del què ha passat,
decreta l'exili de Romeu.

QUART ACTE

L'habitació de Julieta.
Ella i el seu ja espòs Romeu han passat la nit de noces junts,
abans que ell marxi cap a l'exili.
Julieta li ha perdonat la mort del seu cosí Tybalt.
Abans d'acomiar-se es fonen en una llarga abraçada.

Un cop Romeu ha marxat,
Gertrude entra a l'habitació per anunciar a Julieta
l'arribada del seu pare amb Frère Laurent.
Ignorant que la seva filla està assabentada de tot,
Capulet li explica la mort del seu cosí a mans de Romeu
i li anuncia el seu casament amb Pàris.

Desesperada davant d'aquesta situació,
Julieta demana ajut a Frère Laurent, que la tranquil·litza:
el caputxí expert en beuratges i pocions curatives,
n'hi donarà una que simularà la seva mort.
Un cop al panteó, avisaran Romeu que anirà a buscar-la.

Julieta, sola, es disposa a beure la poció.
Tem, però, que alguna cosa no surti bé
i que no es pugui reunir amb Romeu.

A la sala del palau dels Capulet, on s'han de celebrar les noces,
Julieta entra per reunir-se amb Pàris, el seu promès,
però cau desmaiada i els convidats la donen per morta.

CINQUÈ ACTE

Frère Laurent presagia un desenllaç tràgic
quan s'assabenta que la carta que havia de rebre Romeu
explicant la simulada mort de Julieta, no ha arribat al destinatari:
el patge que l'havia de dur ha estat ferit pels Capulet.

Romeu arriba al panteó dels Capulet on Julieta jeu.
Al creure que la seva esposa és morta,
beu un verí mortal per suïcidar-se.

Poc després, Julieta es desperta
i troba Romeu agonitzant al seu costat.
La parella s'acomia abans que Julieta, desesperada,
es clavi al pit una daga que du amagada entre la roba.
Els dos amants demanen perdó a Déu abans de morir abraçats.

Andrea Chénier (Umberto Giordano)

Els personatges

Andrea Chénier	poeta revolucionari
Maddalena de Coigny	filla d'aristòcrates
Comtessa de Coigny	mare de Maddalena
Carlo Gérard	criat de la casa dels Coigny
Roucher poeta	amic de Chénier
Bersi	dama de companyia de Maddalena
Mathieu	revolucionari
Incredibile	espia al servei de la Revolució
Madelon	vella revolucionària cega

On transcorre l'acció

A França, l'any 1789, poc abans que esclati la Revolució Francesa.

PRIMER ACTE

Al castell dels comtes de Coigny,
els criats acaben els preparatius per una festa,
sota la vigilància del sever majordom.
El criat Carlo Gérard, partidari de la revolució,
reflexiona sobre la miserable condició dels servents.

Entra el seu pare, jardiner de la casa,
arrossegant amb moltes dificultats un moble.
Gérard, commogut, corre a ajudar-lo
i es lamenta de la vida quasi d'esclau que ha dut
durant els 50 anys que ha servit als comtes.

La comtessa, la criada Bersi i Maddalena
arriben per comprovar si tot és a punt.
Gérard admira a Maddalena en secret.

Arriben diversos convidats, entre ells, el poeta Andrea Chénier.
Es comenta el clima revolucionari que està vivint França.

La comtessa vol conversar amb Andrea Chénier,
que es mostra poc amable.
Maddalena se li acosta i li demana que improvisi algun poema,
tot apostant amb les seves amigues que serà un poema d'amor.

Chénier recita un poema sobre la indiferència dels rics
davant de la misèria del poble.
Tan sols confessa trobar compassió en els ulls de Maddalena.

Tots els convidats queden consternats pel discurs de Chénier.
Gérard ha quedat impressionat i admirat.

Finalment comença el ball.
Gérard anuncia l'entrada de «Sa Grandesa, la Misèria»:
un grup de persones, entre els quals hi ha el seu pare,
vestides pobrament i famolenques.
Gérard retreu al majordom de la comtessa
que sigui un esclau de l'aristocràcia a la qual serveix.
La comtessa ordena els criats que les facin fora
i acomiada Gérard i el seu pare.

Passat l'incident, es reprèn el ball.

SEGON ACTE

Han passat uns anys.
Som el 1794, a París, en plena Revolució Francesa.

Andrea Chénier està sol a la taula d'un cafè.
Bersi, la dama de companyia de Maddalena
i l'anomenat Incredible, un espia, seuen en una altra taula.

Bersi intenta convèncer-lo que ella també és fidel
als principis revolucionaris.
Però l'Incredible no se'n refia d'ella ni de Chénier.
Acaben brindant mentre veuen passar un carro
amb condemnats a la guillotina.
Roucher, un poeta amic de Chénier, arriba per avisar-lo
que corre un gran perill i li ofereix un passaport perquè fugi.
Però Chénier ha rebut unes cartes d'una dona que firma
com «Esperança» i ha començat a estimar-la tot i no saber qui és.

Mentrestant, el poble aclama Robespierre i el seu seguici,
entre el que s'hi troba Gérard,
que s'ha unit a la causa revolucionària.
Incredible se li acosta per demanar-li detalls de la dona
que li ha encarregat que busqui.
Es tracta de Maddalena, de qui Gérard està enamorat.
Incredible li assegura que la trobarà aquella mateixa nit.

Tement el perill imminent, Chénier acaba acceptant el passaport.
Però Bersi diu a Roucher que convenci Chénier perquè es quedi,
ja que una dama que es fa dir «Esperança» vol veure'l.
Finalment entra la misteriosa dama, que és Maddalena.
Sap que, com a aristòcrata, corre perill i li demana protecció.
Entre els dos es desperta una passió amorosa.

Però Incredibile ha descobert Maddalena i corre a avisar Gérard.
Aquest arriba i s'abraona sobre els dos,
encegat per la ràbia i la gelosia.
Maddalena fuig i Gérard es bat en un breu duel amb Chénier,
que el fereix. Tot i així quan arriba la policia,
Gérard, per amor de Maddalena,
no vol comprometre el seu rival poeta
i diu que ha estat ferit per un desconegut.
Mathieu i la resta de companys de Gérard creuen
que han estat obra d'una facció política rival.

TERCER ACTE

Davant del tribunal revolucionari,
Mathieu anota els noms dels condemnats per sedició.
Arriba Gérard, aclamat pel poble, i explica que Àustria,
Prússia i Anglaterra s'alcen en armes contra França.
Per això demana donatius.
Diverses dones dipositen en una urna monedes i joies.

S'acosta Madelon, una dona cega,
que diu haver perdut un fill durant la presa de la Bastilla.
Només li queda un noi de 15 anys,
que ara està allistat com a soldat.
Finalment, la massa acaba entonant i ballant
La carmagnole, un cant revolucionari.

Un espia suggereix a Gérard que faci detenir Chénier.
De ben segur que Maddalena es presentarà llavors
davant de Gérard.
Tot i que dubte, finalment Gérard signa l'acusació.

Entra Maddalena, que ha estat detinguda.
Gérard l'assetja, fins que ella se li ofereix
a canvi de que alliberi Chénier.
Maddalena explica com la seva família va morir
en un incendi provocat pels revolucionaris
que va destruir la casa.
Commogut per la tenacitat de Maddalena
i pel seu amor incondicional envers el poeta,
Gérard li promet que farà l'impossible per salvar Chénier.

Comença el judici contra el poeta.
Chénier declara haver lluitat sempre
contra la hipocresia i la falsedat,
mai amb les armes i sempre amb les paraules.
Gérard defensa Chénier proclamant que se l'ha acusat en fals.
Però és en va. El tribunal el condemna a mort.

QUART ACTE

Presó de Saint-Lazare, a París.
Chénier és a punt d'escriure un poema
mentre conversa amb el seu amic Roucher,
en el pati de presoners.

Maddalena ha arribat a la presó i convenç el carceller
per ocupar la plaça d'una ciutadana, condemnada a mort
i que, gràcies a Maddalena, salvarà la seva vida.

Gérard vol intercedir per salvar la vida als dos, però és en va.
Chénier i Maddalena es senten feliços de poder morir junts.
Abans de pujar al cadafal on els espera la guillotina,
la parella canta el seu amor, feliços de morir un al costat de l'altre.

Demon (Anton Rubinstein)

Els personatges

Príncep Gudal

Tamara filla de Gudal i promesa de Sinodal

El Dimoni

Un Àngel

Governanta de Tamara

Príncep Sinodal promès de Tamara

Servent de Sinodal

On transcorre l'acció

Al castell del príncep Gudal, a Geòrgia (Rússia).

PRIMER ACTE

Un cor integrat per esperits de la natura, el vent, els arbres, les flors i les roques, canten lloances a Déu.

Representen les forces del bé.

El Dimoni irromp amb les forces del mal i proclama el seu odi vers el món i les persones.

Apareix un Àngel que recorda al Dimoni que l'amor podria salvar-lo i obrir-li les portes del cel. Però el Dimoni refusa la proposta i desafia les forces del bé.

Al capvespre, a la vora d'un riu, unes noies omplen els seus cànirs d'aigua. La jove Tamara, filla de Gudal i promesa del príncep Sinodal, es reuneix amb elles.

Tamara sent la veu del Dimoni que, fascinat per la bellesa de la noia, intenta seduir-la. Només ella percep la seva presència.

En veure-la nerviosa i espantada,
la governanta li recorda la felicitat que l'espera
pel seu pròxim casament.
Tot i que això sembla animar-la,
la governanta intueix que algun perill assetja la noia
i decideix tornar amb ella al castell.

En una capella enmig d'una zona muntanyosa,
el príncep Sinodal i el seu seguici
es troben bloquejats per una tempesta de neu.
Han d'aturar el viatge cap al castell de Gudal.

Un vell servent demana al príncep que pregui a la capella
per demanar la protecció de Déu,
perquè es troben en un indret perillós, ple d'enemics.

Però Sinodal, exhaust, decideix descansar
i pregar l'endemà al matí.
Envia un missatger al castell de Gudal per avisar del retard
i s'adorm pensant en Tamara.

El Dimoni apareix aleshores i xiuxiueja al príncep
que somniï en la seva estimada, ja que no la veurà mai més.

A la nit, uns tàrtars ataquen el campament de Sinodal
i aquest queda ferit de mort.
Tot i la greu ferida, es disposa a cavalcar fins al castell de Gudal
per reunir-se amb la seva promesa.
Però mor abans de pujar dalt del cavall,
mentre veu el Dimoni davant seu.

SEGON ACTE

Al castell del príncep Gudal segueixen els preparatius pel casament.
Un missatger arriba anunciant que Sinodal i el seu seguici
arribaran tard per culpa d'una tempesta de neu.
El príncep Gudal proposa un brindis pels nuvis,
enmig d'un ambient festiu.

Però Tamara té mals presagis i confessa a la governanta
que sent tothora la presència estranya d'algú que li parla.

Enmig de la festa, uns homes arriben
amb el cos sense vida del príncep Sinodal.
Tamara es desespera, mentre el vell servent
narra l'atac dels tàrtars i la mort del príncep.
El seu pare intenta, en va, consolar-la.
Tothom està trasbalsat.

Mentre plora, desconsolada, Tamara sent la veu del Dimoni convidant-la a seguir-lo al seu reialme.
Tots pensen que la noia té al·lucinacions i per calmar-la Gudal ordena retirar el cos de Sinodal.

Però Tamara segueix sentint la veu del Dimoni que li ofereix la immortalitat i la convida a trobar-se amb ell aquella mateixa nit.

Tamara, que tem no poder-se resistir a les paraules del Dimoni, demana retirar-se a un convent.
Gudal lamenta la decisió de la seva filla, però acaba acceptant-la.
Ell i la governanta l'acomiaten entre plors.

TERCER ACTE

Exterior del convent que acull Tamara.
Es veu la finestra de la cel·la il·luminada.
Novament apareix el Dimoni que, de lluny, l'observa a través de la finestra.

Commogut per la bellesa i la puresa de la noia, el Dimoni està disposat a deixar de ser immortal per aconseguir-la.
Un Àngel intenta barrar-li el pas al convent, però el Dimoni el desafia, proclamant que Tamara li pertany.
Finalment el Dimoni aconsegueix entrar.

Tamara, a la seva cel·la, no pot dormir.
Està obsedida pel desconegut que se li apareix en somnis i la té fascinada.

Quan el Dimoni es presenta davant seu, li declara que és l'ésser que apareix en els seus somnis.
Ell que encarna tots els mals, jura que renunciarà al mal a canvi del seu amor.

Tamara intenta resistir-se a l'atracció que sent pel Dimoni, però finalment cedeix i permet que la besí.
En aquell mateix instant cau morta.

Apareix l'Àngel i condemna el Dimoni a la soledat eterna.
Tamara ha estat perdonada i uns àngels la pugnen al cel.

Manon Lescaut (Giacomo Puccini)

Els personatges

Manon Lescaut	jove obligada pel pare a entrar en un convent
Sergent Lescaut	germà de Manon
Renato Des Grieux	enamorat de Manon
Geronte di Ravoir	tresorer reial
Edmondo	estudiant, amic de Des Grieux

On transcorre l'acció

L'acció passa en tres escenaris diferents:
a Amiens, ciutat al nord de França,
al port de Le Havre, al nord-oest de França,
i al desert de Louisiana, a Amèrica.

PRIMER ACTE

Al capvespre, davant una fonda d'Amiens, la població es diverteix mentre s'espera l'arribada de la diligència. El jove Renato Des Grieux parla amb el seu amic Edmondo sobre l'amor i presumeix de no haver-se enamorat mai.

Arriba la diligència i en baixen el vell Geronte di Ravoir –tresorer reial– i el sergent Lescaut. Aquest acompanya la seva germana Manon que ha d'ingressar en un convent per voluntat del pare.

Des Grieux queda captivat per la bellesa de la jove Manon. Se li adreça i li demana el nom i fins quan s'estarà a la fonda. Manon li explica que l'endemà, contra la seva voluntat, la portaran a un convent. Des Grieux, desesperat, suplica a Manon de tornar-la a veure. Ella acaba acceptant i concreten d'amagat una cita per aquella nit.

Uns estudiants que els havien espiat
feliciten Des Grieux, entre bromes,
per haver aconseguit una cita amb una dona tan bonica.

Mentrestant, Lescaut i el vell Geronte parlen.
Lescaut li explica que acompanya la seva germana
perquè ingressi en un convent.
Geronte es presenta com a tresorer del rei
i el seu home de confiança.

En aquell moment,
a Geronte se li acut la idea de segrestar la jove Manon,
i proposa al sergent de sopar junts.
Lescaut accepta, encantat de poder relacionar-se
amb una persona tan rica i important,
i queden per trobar-se al vespre.
Per passar el temps, Lescaut va a una taula de joc dins la fonda.

Mentrestant, Geronte suborna el propietari de la fonda
perquè li prepari un carruatge en el qual s'endurà Manon.
Però Edmondo s'adona de les intencions del tresorer
i avisa Des Grieux. També convenç els estudiants
perquè els ajudin a fugir, entretenint Lescaut, que està begut.

Arriba Manon. Des Grieux l'adverteix del pla de Geronte
i acaba convencent-la perquè fugi amb ell.
Just quan ja són al carruatge, entra Geronte buscant la jove.
Edmondo l'informa de la fugida.
Lescaut, tot i que begut, tranquil·litza Geronte.
Creu que Des Grieux no podrà mantenir la seva germana,
que estima els plaers i el luxe, i que es cansarà d'ell.

SEGON ACTE

El presagi de Lescaut es compleix.
Manon ha abandonat Des Grieux
i ha acceptat la protecció i riquesa de Geronte.

París, en una habitació de la casa de Geronte.
Manon viu envoltada de luxes, criats i atencions.
Mentre s'arregla per sortir,
apareix Lescaut, que exalta la bellesa de la seva germana.

Però ella no és feliç.
Troba a faltar l'amor apassionat de Des Grieux.
Lescaut li confessa que Des Grieux no deixa de preguntar per ella,
i que es dedica a jugar per aconseguir fortuna i poder recuperar-la.

Geronte arriba amb un grup de amics.
Lescaut aprofita el moment per anar a buscar Des Grieux,
amb la intenció d'animar la seva germana.

Geronte presumeix de la seva jove estimada,
de les seves habilitats i coqueteria.
Li demana que acabi d'arreglar-se
i que es reuneixi després amb ell i els seus amics.

Quan Manon resta sola, arriba Des Grieux.
Manon li pregunta si encara l'estima,
però ell està dolgut i se sent traït.
Ella li demana perdó i Des Grieux cedeix davant els seus encants.

Mentre els joves es besen, entra Geronte.
En una discussió, Manon es burla de la seva vellesa
mostrant-li el rostre en un mirall.
El vell, ofès, abandona la cambra tot amenaçant-los.

Des Grieux, inquiet, adverteix Manon que haurien de marxar
com més aviat millor.
Però a Manon li costa desprendre's de les seves joies.

En aquell moment, entra precipitadament i sense alè, Lescaut.
Ve a avisar els amants que Geronte ha denunciat Manon
i que uns soldats venen a detenir-la per dur-la a l'exili.
Ella s'entreté recollint les seves joies.
En anar a sortir els soldats l'agafen presa.
Des Grieux vol seguir-la, però Lescaut el reté.

INTERMEZZO

Des Grieux ha intentat tot el possible per alliberar Manon.
La segueix fins al port de Le Havre,
des d'on la presonera serà enviada a Amèrica,
a la colònia francesa de Nova Orleans.

TERCER ACTE

Manon està a la presó, al port de Le Havre,
juntament amb prostitutes,
a punt de ser deportades a Amèrica.
Lescaut ha subornat alguns guàrdies perquè la deixin fugir.

Llavors, un fort tret anuncia l'arribada dels soldats
que persegueixen unes presoneres que s'han fugat.
El pla ha fracassat.

Les condemnades van sortint una a una.
La gent s'amuntega davant la caserna,
comentant l'actitud de cadascuna d'elles.

Manon aconsegueix acostar-se
i parlar un moment amb Des Grieux,
que lamenta haver-la abandonat.
El capità del vaixell els separa bruscament
i empeny Manon a la fila de presoneres.
Des Grieux, planta cara a la guàrdia amb una arma
però comprèn que tot és inútil i es deixa desarmar.

Suplica al capità del vaixell que el deixi embarcar junt amb Manon,
com a mariner o fent qualsevol altra activitat.
El capità, commogut per les seves súpliques, el deixa pujar.

QUART ACTE

Manon i Des Grieux han fugit de Nova Orleans.
Al capvespre, caminen famolencs, vestits amb parracs,
enmig del gran desert de Louisiana.
Tenien l'esperança de trobar refugi
en algun assentament anglès,
però ja no saben on són ni on anar.
Manon, exhausta, cau al terra inconscient.

Des Grieux, es desespera veient que la perdrà.
Manon demana aigua. Des Grieux corre en va a buscar-ne.
Tot al voltant seu és una terra àrida.
Quan torna, sense haver-ne trobat,
Manon sap que està perduda i que aviat morirà.

En un darrer esforç li suplica que la perdoni
i que la besí per última vegada.
Manon mor als braços del seu estimat.
Des Grieux, desfet pel dolor, cau al costat del cadàver de Manon.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations
and Institutions) quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.
L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.